

Letras, letriñas

Xornal escolar do Colexio de Educación Infantil e Primaria Sada e contornos. Curso 2004-05. Xuño 2005

Avda. Sada e contornos s/n. 15160 Sada. A Coruña. Tífono e fax. 981 620 337. Correo elect. ceip.sada@edu.xunta.es

XESÚS LORENZO VARELA

Xesús Lorenzo Varela (La Habana, 1916 - Madrid 1978)

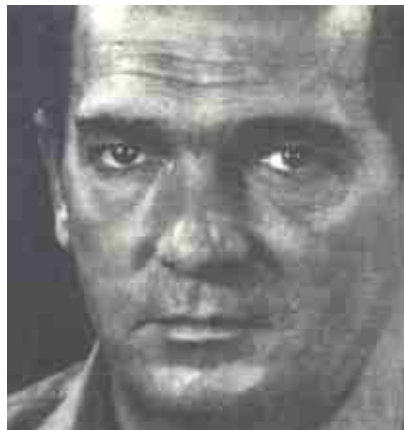
Xesús Lorenzo Varela ven ó mundo no barco que transportaba á súa familia desde Monterroso (Lugo) á Habana (Cuba). Era o 10 de agosto de 1916 e permanece en Cuba ata 1920, data na que a súa familia se traslada a Buenos Aires (Arxentina). Os primeiros tempos da infancia de Lorenzo Varela alterna estadias en Monterroso con viaxes a Arxentina, para acabar instalándose en Lugo nos primeiros anos 30 para estudar o Bacharelato. Son os anos de proclamación da República que espertan as inquedanzas políticas deste mozo que se achega ó ideario nacionalista durante un acto que celebra o Partido Galeguista o 22 de marzo de 1932 no Teatro Principal de Lugo coa asistencia de Castelao e Valentín Paz Andrade, entre outros.

Na década dos 30 (1934) Xesús Lorenzo Varela vai estudar Filosofía e Letras en Madrid onde contacta co grupo PAN (Poetas Andantes y Navegantes no que participan Rafael Dieste e Xosé Otero Espasandín).

En 1936 comeza a Guerra Civil española (1936-1939) na que ten unha participación activa, tanto na fronte de loita como no ámbito cultural a favor da causa republicana.

Rematada a contenda civil, logo de permanecer no campo de concentración de Saint Cyprien (en Francia), consegue embarcar en maio de 1939 rumbo ao exilio en México. O mar marca dous dos fenómenos máis importantes da historia española do século

XX e da vida de Xesús Lorenzo: a emigración e o exilio. En Veracruz retoma a súa actividade literaria e xornalística chegando a co-dirixir as revistas "Romance" e "Taller", e escribe o seu primeiro poemario individual: "Elegías españolas" (1940). Esta primeira etapa no exilio remata en 1941 cando, tras unha breve estadia en Cuba, decide trasladarse de México a Arxentina onde reside seu pai

(súa nai falece en 1944) e onde se atopa con vellos amigos da súa etapa madrileña como Rafael Dieste, e con outros galegos como Luis Seoane. O xornalismo e a tradución centran a súa actividade en Buenos Aires onde comeza unha intensa actividade intelectual permanecendo fiel ós seus ideais políticos. Publica en 1942 "Torres de amor", o seu máis extenso poemario en castelán escrito antes da súa chegada a Arxentina. Corría o ano 1944, o mesmo do falecemento da súa nai, e publica a súa primeira obra galega, "Catro poemas para catro gravados", incluídos no álbum de litografías de Luis Seoane "María Pita e tres retratos medievales". Lorenzo Varela compaxinaría durante estes anos a poesía con outras actividades creativas, con ensaios e xornalismo. Ademais de codirixir con Luis Seoane entre xuño de 1946 e xullo de 1948 unha nova publicación: "Cabalgata", e de colaborar nos xornais e revistas máis importantes de Arxentina ("Clarín", "El Mundo", "La Nación", "El Hogar", "Del Arte", "Sur", "Primera Plana"...), exerce o xornalismo radiofónico a través do programa "Hora Once" co fotógrafo Horacio Cópola. Xesús Lorenzo coñece en Buenos Aires a Isaac Díaz Pardo do que se fará amigo e colaborador ata o seu falecemento. Nos anos 60 regresa por 15 días a España empregando unha licenza do xornal "La Razón" no que colabora e para comprobar as posibilidades reais dun retorno definitivo. Volta que non se produce, a pesar de que algúns dos seus amigos (Dieste, Seoane ou Díaz Pardo) sí deciden retornar.

O regreso prodúcese en plena transición política española, acelerado pola situación política que se vivía en Arxentina (represión

do dictador Videla tralo golpe de estado) e logo dunha viaxe por Europa: entre 1976 e a súa morte vive entre Galicia e Madrid matinando novos proxectos culturais pero nun ambiente de indiferencia e menosprezo cara a súa persoa. Só Xesús Alonso Montero e Ánxel Fole saúdan o seu regreso, e unicamente Díaz Pardo recolle a testemuña dalgunha das súas iniciativas como a posta en marcha do Instituto Galego de Información que Lorenzo Varela concibía como instrumento de comunicación e recuperación da moderna historia de Galicia. A Galería Sargadelos de Madrid sería o seu refuxio: alí dedicábase ás traducións e lembraba Arxentina. Xesús Lorenzo Varela chega ó fin dos seus días sumido na soidade. Falece en Madrid o 25 de novembro de 1978, e os seus restos mortais son trasladados ó camposanto de San Martiño de Fufín, en Monterroso (Lugo), no ano 1981

Lorenzo Varela

DÍA DAS LETRAS GALEGAS 2005
Xesús Lorenzo Varela

CE.I.P. Sada e contornos
Equipo de Normalización Lingüística

Lorenzo Varela naceu no mar en 1916, no barco que levaba a súa familia a Cuba. Finou en 1978 en Madrid. Os seus restos descansan en Monterroso (Lugo) Foi xornalista, poeta e tradutor. Destaca na súa obra en galego: Catro poemas para catro gravados e Lonxe. O mar marcou os dous fenómenos máis importantes da historia española do século XX e da vida de Xesús Lorenzo: a emigración e o exilio.

17 de maio de 2005

Romaría

¡Baila, meu amor,
e volta de novo a bailar!
Na punta do pé,
na palma da man.

Nunha escada de herba
baixaron os anxos
por te ver bailar.
Baila, meu sol baila,
na punta do pé,
na palma da man.

Cara de cereixa,
non deixes no ar
coma un peixe o corpo
brincando no mar.
¡Baila, meu amor,
e volta de novo a bailar!

Xa meu corazón
non é meu nin é
corazón humán:
ten mans e ten pés
e ponse a bailar.
Na punta do pé

Xesús Lorenzo Varela
Letras galegas 2005

C.E.I.P. Sada e contornos. Biblioteca escolar

Plantamos leitugas e... coméronas os paxaros

SON A ARAÑA
 DE ESPAÑA
 QUE NIN PICA
 NIN RABUÑA
 BAILO FLAMENCO
 COA PESTANA

a

TEÑO TEÑO TEÑO
 TI NON TES NADA
 TEÑO TRES OVELLAS
 NUNHA CABANA

e

OS PITIÑOS CANTAN
 PÍO PÍO PÍO
 CANDO TEÑEN FAME
 CANDO TEÑEN FRÍO

i

ESTE É O DEDO MAI MIÑO
 ESTE É O SEU SOBRINO
 ESTE É O PAI DE TODOS
 ESTE É O FURABOLOS
 É ESTE O ESCACHAPIOLLOS

CU-CU CANTABA UNHA RÁ

CU-CU NAS AUGAS DO SAR

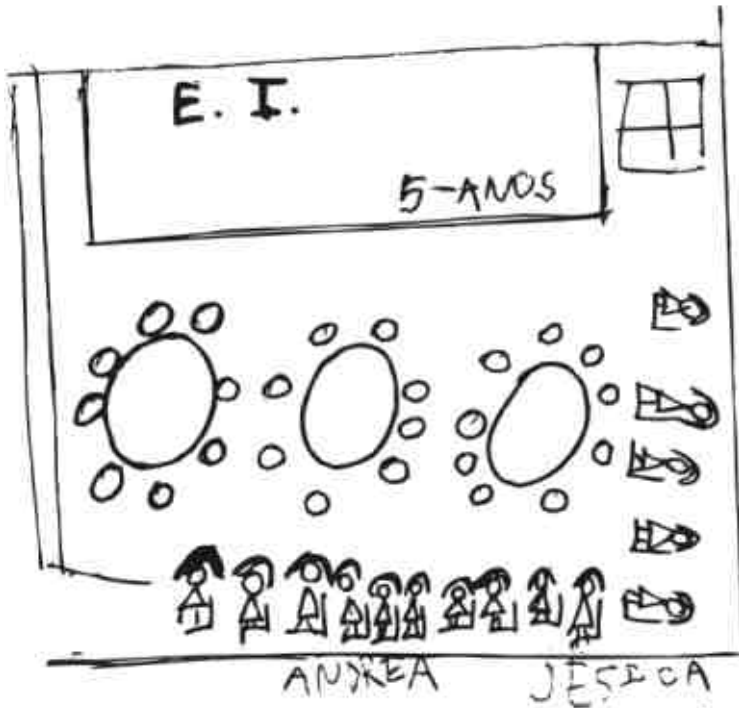
CU-CU A UN CABALEIRO

CU-CU DE CAPAE SOMBREIRO

A ESCOLA

O CORPO

MARIA

A FAMILIA

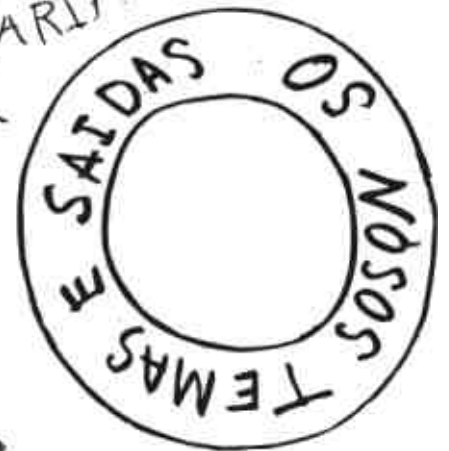
PAULA
LARA MAITANA

O NADAL

AITIA

MARÍA

XURRO

OS ALIMENTOS

PLANTAS

MANUEL P

LAURA

LAURA

DANA

OS ANIMALS

LUCIA

DANA

AS VACACIONES

MANUEL R.

ALVARO

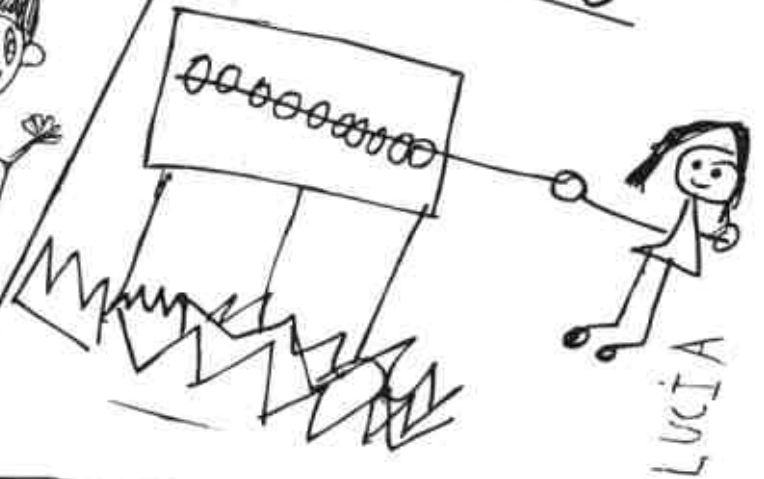
O ENTROIDO

ÁLVARO

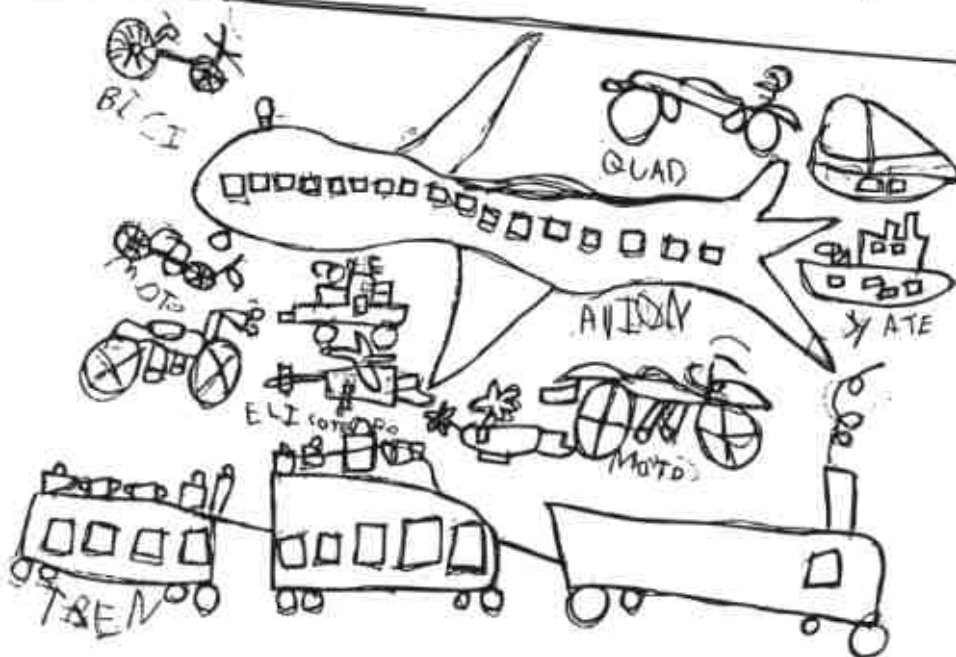

O MAGOSTO

OS OFICIOS

TRANSPORTES

~~CARLOS~~
 CARLOS
 JACOBO

SAIDAS

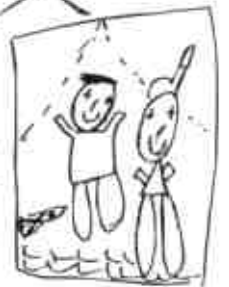
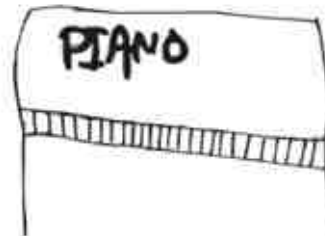
CONCERTOS
E
TEATRO

AMOR

AUTOBUS

IAGO

ALEX
ADRIAN

ANDREA - JESICA -

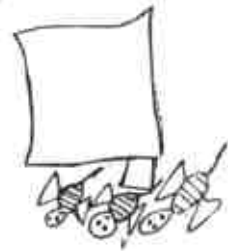
CASA DO

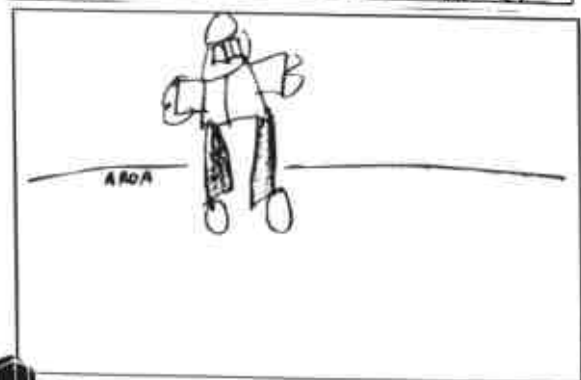
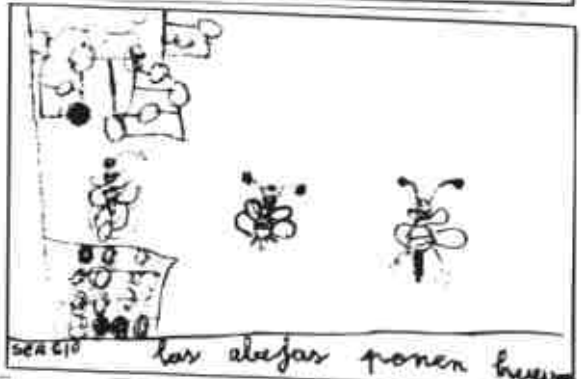
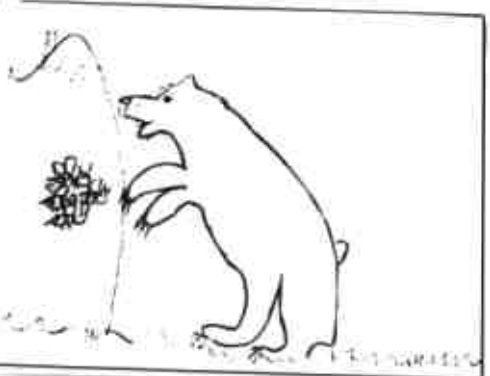
QUEIXO

TOMAS
MANUEL
RILO

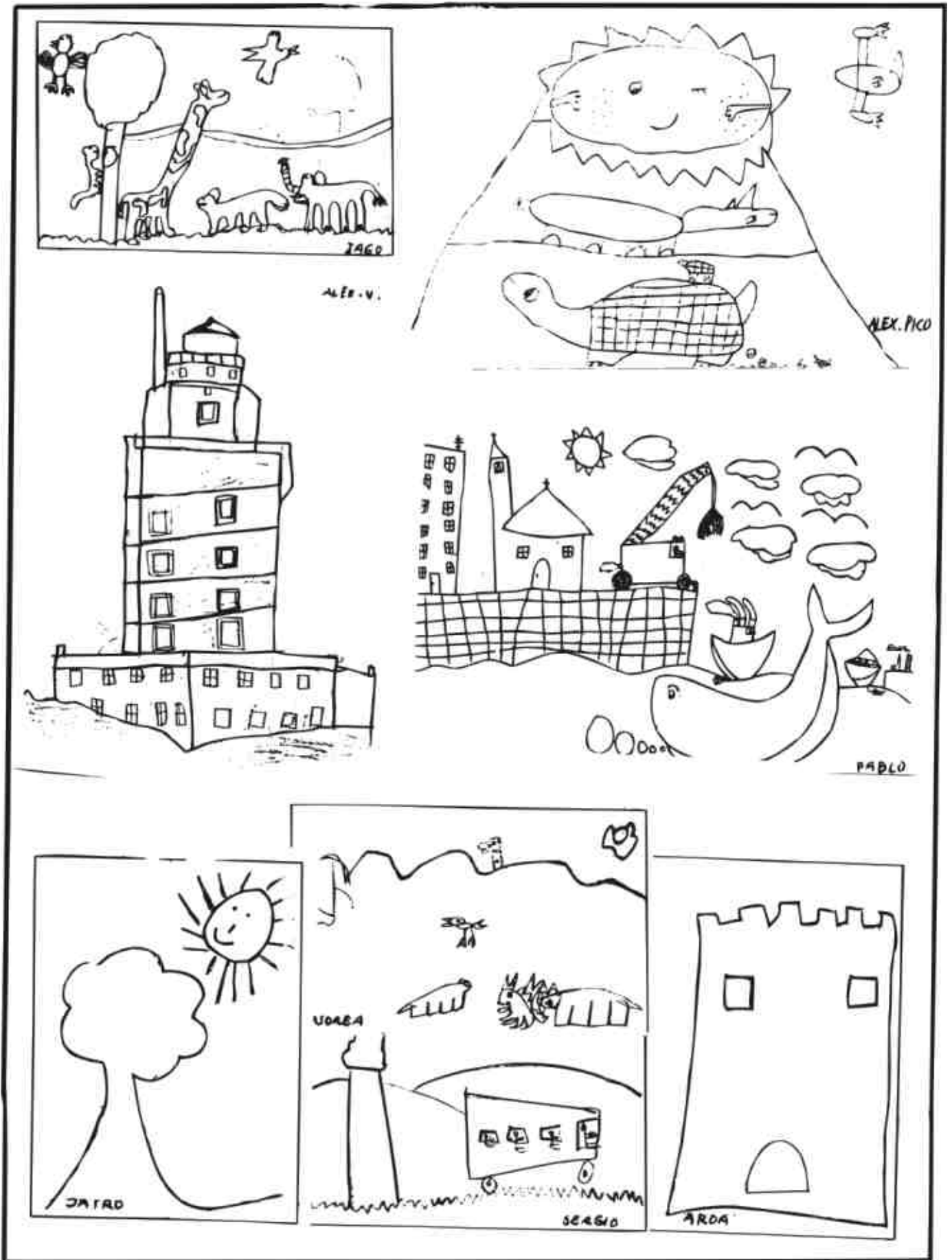
CASA DAS ABELHAS

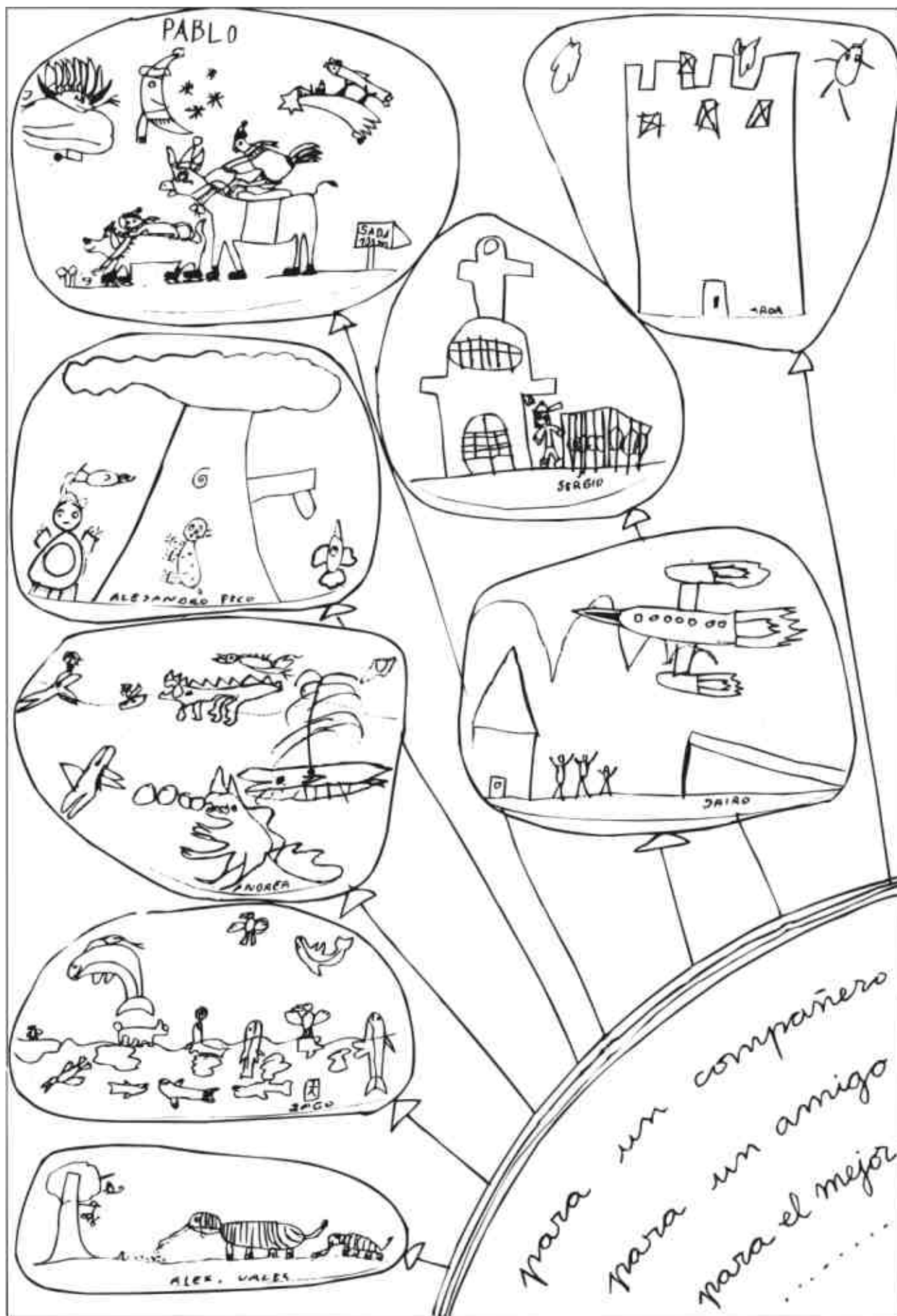
ALEX
IAGO

A CASA DAS
abellas
 CENTRO DE DIVULGACIÓN APÍCOLA

Un día de outono os nenos de 2º ...

Queridos lectores:

Un día de outono os nenos de 2º aprendimos a escribir postales e decidimos que a nosa “**primeira postal**” sería para mamá.

E así o fixemos. Escribimos cada un a nosa e cando pasou o carteiro polo colexio entregámosllas. Só quedaba esperar pola reacción de mamá cando a recibise e polas contestacións...

Fdo: Os nenos de 2º.

¡Ola! Son Luisa.

As reaccións das mamás non as puiden ver pero si souben delas a través dos nenos. Entraban pola porta decindo: -¡Xa chegou, xa chegou!

¡Como esperaban, con que ilusión!

E comenzaron a chegar, e comenzaron os ollos a abrirse cheos de orgullo e felicidade cada vez que, outro día de outono, entraba Juan pola porta dicindo: -"Hai carta para..." e descubrían que esa carta era para eles. A emoción estaba a flor de pel e algún día ata resultounos difícil aguantar as bágoas cando se lía en voz alta a postal na aula.

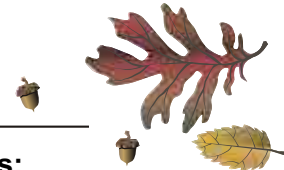
¡Moitas gracias as mamás por contestar todas!

E despois tocoulles os papás, **¡gracias tamén os papás!** Algún ata nos escribiu dende Cuba e París ; tamén algún non contestou, feito que teño que lamentar xa que provocou tristura nunha actividade que sobretudo estaba cargada de afecto e ilusión.

Non podemos reproducir aquí tódalas postais pero seleccionamos algunhas e fixemolas anónimas porque o que importa neste caso e, o que se di e non quen o di.

Gracias. Un bico e ata sempre.

Fdo: Mª Luisa Ricoy Lamas.

Reproducimos aquí textos que escribiron as nais e os pais nas postais:

iHola princesa!.Te escribo esta postal para darte las gracias por esa postal tan chuli que me enviaste y para decirte que yo también te quiero y eres mi chica favorita. Un abrazo de oso y un besazo de tu papi.

Querido hijo: Yo también te quiero mucho. Espero que aprendas y te diviertas. Saludos. Papá.

iHola hijo!.Me hizo mucha ilusión recibir tu postal. Yo también te quiero mucho y también te doy las gracias por tu cariño de todos los días. Un besito muy grande de mamá.

iHola hija!. Quería agradecerte con esta tarjeta, la postal que me enviaste el otro día. Te quiero mucho, sigue así de buena y cariñosa. Un besito mi amor. Tu mamá.

iHola hija!. Quiero darte

Hola !
Gracias por tu postal,
me gustó mucho.

Tu ya sabes que
te quiero mucho y
papá también, por eso
nos esforzamos tanto
para hacerte feliz.

SADA (A Coruña)
Financiado
General con
Municipalidad

Mamá.
Besos

Hola cariño:
Me llevé una gran sorpresa al
recibir tu postal. Me gustó mucho.
Ahora entiendo tu preocupación
de todos los días por saber
si había correo.

Seguro que a papá le gustaría
que le escribieras, creo que está
un poquito celoso.

¡ HOLA !
EL DÍA QUE NACISTE, HE
DISTE LA ALEGRÍA MÁS GRANDE
DE MI VIDA.

CADA DÍA QUE PASA, HA-
CES QUE ESA ALEGRÍA SEA
MÁS GRANDE, TODAVÍA.

TE QUIERO MUCHO, HIJO.

PAPÁ.

N.57
HEGATA GUTIERREZ
EN LA CORUÑA.

39- Clásica vivienda campesina. Cuba.
A typical Cuban rural house. Cuba.

ESTOU NUNHA

ILLA MOI BONITA E
EN UNHA CIDADE TAMÉN
MOI FERMO SA CANDO
SEAS MAÍS GRANDE HABER
SI VIMOS TODOS POR TATE
BEN E CUIDA DE
MAMÁ.

QUEROTE MOI TO, SEN

BON,
O TEO PAI. MOITOS
BICOS.

Impime. ESCANLÓN AMPLIADORES. Devito. By

Ilustración: JUCHI

Fotografía: J. L. GARCÍA

Edición: S. MAR S.A.

Sada 26-10-04
 Overida
 Muchas gracias por tu postal.
 ¡Ha sido una sorpresa genial!
 No olvides que eres una
 niña maravillosa,
 que haces que
 cada día sea un
 poco mejor.
 ¡No cambies nunca!
 Te quiero mucho.
 Mamá

SADA (La Coruña)
 View general
 General view
 Vue générale

CORREOS

ESPAÑA

Hola cariño:
 Ya sabes que tu mamá
 te adora. Portate muy
 bien y estudia mucho.

Mamá

Hola cariño. 2ª Primaria
 Me ha gustado mucho tu postal,
 la verdad me ha hecho mucha
 ilusión. Entre nosotras estaba un
 poco celoso de
 mamá, porque primero
 se la mandaste a
 ella y a mí no.
 Muchos besos de
 Papá

SADA (La Coruña)
 View general
 General view
 Vue générale

**0,27€

SADA 24-10-04
 Nº 1510
 SADA (La Coruña)
 El Ancla y la Terraza.
 Le Ancre et la Terrasse.
 The Anchor and the Terrace.
 ¡Hola!
 Muchas gracias por tu
 hermosa postal, me
 gustó mucho.
 Te quiero y espero darte
 una sorpresa al recibir
 mi contestación. Besos Mamá

© EDICIONES PARIS 2 - ASTORGA (León)
 Tiro. / Fil. 887 60 22 94
 Prohibida toda reproducción total o parcial

25OCT04

**0,

Festa do Nadal

O día 23 de decembro fixemos a Festa do Nadal no colexio.

Ö cegar á clase preparámonos para baixar á Casa da Cultura de Sada para celebrar o festival de Nadal. Cando xa estabamos tódolos alumnos e pais sentados comezou o festival.

A presentadora era a nosa compañeira Xoana. Os máis pequenos do colexio cantaron unha panxoliña que foi moi divertida.

Os nenos de 4 e 5 anos saíron ó escenario medio disfrazados e tamén cantaron unha canción chamada "Veo Veo". Os rapaces e rapazas de 1º curso cantaron acompañados de 2 carillóns. E así foron pasando tódolos cursos ata que lle chegou o turno a 5º que fixo unha obra de teatro sobre os 12 meses do ano e... ¡por fin! Tocounos a nós, 6º curso que representamos unha obra de teatro chamada "conto de Nadal", que tiña esta mensaxe: ¡NÓS QUEREMOS UNAS FELICES FESTAS!

Ó remate do festival fomos para o colexio a celebrar a festa nas clases con música e por suposto... ¡As lambetadas de nadal feitas por nós!

Ó remate da festa déronnos as notas do 1º trimestre. E agora... ¡VACACIÓNS!

Nerea (6º curso)

O TEMPO

Este ano fixemos uns análisis do tempo.

Mediante gráficos fixemos a temperatura o longo da mañá

A temperatura o longo da tarde e o estado do ceo.

Tambén fixemos gráficos das presións o longo dun día e o longo da semana.

Pretendiamos ver como cambiaba o tempo de hora en hora.

o fixemos mirando un termómetro e poñiamos os grados.

Nos repartimos en grupos de tres.

o observamos como cambiaban as temperaturas cada día e cada semana.

As dificultades eran que cando íamos a física o a música non o podíamos apuntar. E parecerounos moi divertido.

O pluviómetro

O pluviómetro faise cortando unha boquilla por a parte superior e a colocamos do revés. Serve para medir a auga que choveu.

O pluviómetro

O catavento

Materiais:
un bote de fluor,
cartulina, palillo
e plastilina.

O catavento

Primeiro furamos o bote de fluor polo lado de abaixo e na tapa púntese plastilina no fondo e púntese unha palilla e alémnos con palillo e facemos un ornel pequeno e furado. Para que o palillo non saia e alémnos unha cartulina e debuxamos unha frecha e pegámola no palillo.

Análisis das grafías

Unha vez observado las grafías podemos saber que en mayo houbo 5 días nublados, 5 de sol e 1 de chuvia a sensación máis grande desde que chegamos a clase e fumaron foi o día 24 de maio de 2005. A variación máis pequena desde que chegamos a clase e fumaron foi o día 21 de maio de 2005. Que en Abril houbo 7 días e granizo 1 día e en Huxo so choveu 1 día. Que en mayo houbo 5 días de sol e en abril so 1 día de sol. Que a presión cada día ta baixando e eso significa que vai facer mal tempo. A temperatura máis alta corresponde o día 24 de maio do 2005, estado do ceo era nublado. A temperatura mínima foi 20 grados e estado do ceo era soleado.

Barómetro

Primeiro collese un embase de folha de lata.

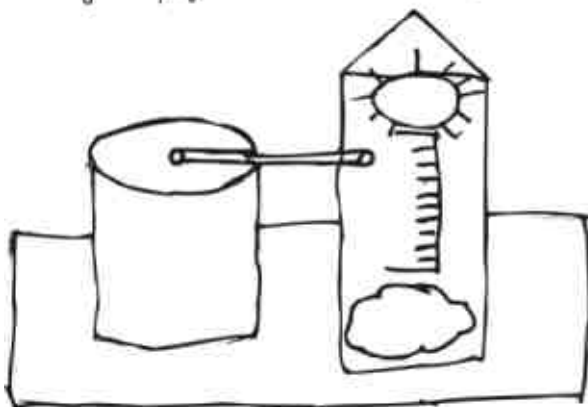
Logo cortase a boca do globo e pome no embase amarrado.

Pégase o globo estirado unha palla de refresco

Mais tarde, faze un triángulo estirado e pégase un popelino

pequeno

E ó final pégase unha nube e un sol.

© Barómetro

Para facer un reloxo de areia

Primeiro se colleu dous botes de fluor

Despois perforanse polos fondos

Mais tarde lírense polos fondos

Por último énchese de areia

O termómetro

Materiais:

- Unha botella.
- Unha palla.
- Plástilina.
- Un cartón.

Primeiro: facemos unha botella ladeira.

Segundo: facemolle un burato e metemolle unha palla.

Terceiro: facemos nun cartón unha escala.

Convivencia co Colexio de A Sionlla de Santiago

Sada, a 4 de Novembro do 2004.

Ola amigas e amigos do colexio de A Sionlla de Santiago:

Nós somos os alumnos de 4º curso do colexio C.E.I.P de Sada e Contornos. Estamos moi contentos de recibir a vosa carta e saber que podemos contar con vós para escribirmos.

A profe, dende os deunos os nosos nomes e agora vós tamén debedes saber os nosos:

Os nomes son os seguintes:

Adrián Álvarez Sanchez,
Helena Amador Gamaño,
Shirley Carpenter López,
Juan Ga Aguiriz,
Paula Chacero López,
Andrea Code Braçal,
Paula Drocsta Ameijeiras
Cristian Daniel García,
Mª Macarena Fariña Ordoña,
Daniel García Golán,
Iria Faisán Pena,
Guillermo Ruzos Villanueva,
Abel Presedo López,
Eca Risaeiros Martínez,
Alejandro Rivera Álvarez

Valeria Rocha García

Esperamos que a partir de agora podamos contarnos: historias, traballos ou actividades que fixemos... e tamén divertirmos, co recordamos pouco a pouco.

Handámasvos unha forte aperta.

A collection of handwritten signatures and scribbles, some circled or crossed out, including names like Inia, Daniel, Abel, Guillermo, H. Macarena Fariña, Paul M.A., Andrea, and Valeria.

As flores do campo.

As flores do campo,
amapoulas e rosaisas,
namoran a todos
pois son feitiçairas.

As flores do campo
a algunha xente fan usar
pero cando non están as flores
outra xente ponse a chorar.

As flores do campo,
cando chega a primavera
esconden detrás das árbores
pois saben que o sangue altera.

As flores do campo,
son todas fermosas
margaridas, rosaisas,.....
e como non as mimasas.

Os teus ollos

Ten os ollos moi brillantes
como se corraer quisantes
cando entra na habitación
é como se encenderas un farol.

Inia 4º

O tractor amarelo.

O tractor amarelo
é grande e fermoso,
algunha vez forte como
un óso.

O tractor amarelo,
semente tulipáns
que á miña mi
lle gustan e
medran fortes
e sans.

O tractor amarelo
é perdido pero non
se pode fixar con
el ningún uso.

O tractor amarelo
para Kilas,
máis ca un non,
coo
Kimono.

O tractor amarelo
vai durmir, dos ceus
entón váise leitar.

BIZCOITO DE NOCES.

Ingredientes:

Um vaso de iogur.
 Um vaso de aceite de oliva.
 Dous vasos de azucre.
 Tres vasos de facina.
 A raiadura d'un limón.
 200 gr de nozes peladas.
 Unha culler de fermento en po.
 Tres ovos.
 Un chisco de manteiga.

Fíate das castañas asadas,
 que se estoupan saíranche á cama.

A castaña que está no
 camiño, é do veciño.

A castaña ten una maña
 que se vai con quen a apaña.

Receta:

Mestúranse todos os ingredientes nun bol e a pasta
 que se forma bótase nun molde untado co dentro
 de manteiga. Despois, mestúrase as nozes en bocas
 coa punta. Mézase no forno quente a 180 graos durante
 unha hora.

Juan 4º

Outono: O tempo do magosto

catro estacións ten o ano:
 primavera de flotes,
 verán ¡que calores!,
 inverno con frío
 e outono de "cores".

no outono: a cor marrón.
 marrón as follas dos pinos
 cando caen sobre a herba,
 marrón a palla do millo
 cando á casa se carrega;
 marróns as avelas da aveleira,
 as castañas do castiñeiro
 e as nozes da nogueira.

No outono: celebra-lo magosto.
 ourizos do castiñeiro
 gardan as saborosas castañas
 que a xente do pobo
 con ansia as apaña
 para celebra-lo magosto,

se o tempo acompaña.
 No outono: comilonas.
 castañas crúas ou cocidas,
 asadas ou en pastel,
 pódense comer a carón da lareira
 ou enriba do mantel.

Os veciños tamén van
 ó soute da súa aldea,
 para come-las castañas
 que asan na fogueira.

E os nenos desta escola
 con ledicia e ilusión,
 van come-las castañas
 que asa xoán e o director.

Ímolo pasar ben
 nesta celebración
 ¡e quen sabe!

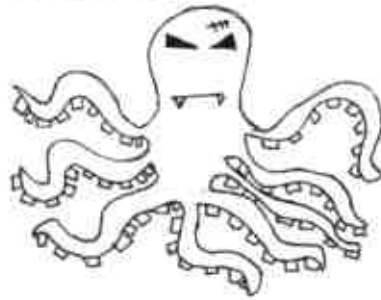

My name is Iria
I'm eleven years old
I'm very happy

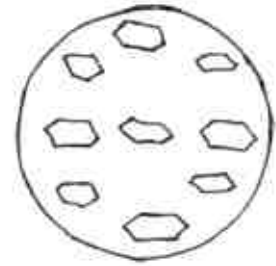
Iria

Do you like octopus?
Yes, I do

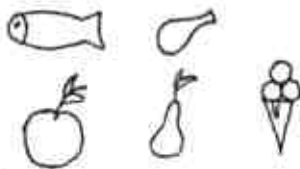
Germán

Do you like play football?
Oh, yes, I do.

Carla

I like meat chips,
ice cream, vegetables
fish and fruit.

Clara

Do you like ice-cream?
Oh, yes I do.

Sara

I like bears
and snakes

Diego

My dog is very pretty,
Her name is Lolita.

Ana

I'm addicted to Play Stations.
I'm very happy.

Brais

Hello my name is Jessica.
Do you like animals?
Oh, yes I do.
My favourite animal is dog.

Jessica

I like dragons
The dragons is on fire.

Ha, ha, ha!

Bye bye!

Mario

Hello my name is Leticia.
Holidays are coming soon!!
It's hot.

Leticia

Excursión Fin de Primaria

Día 26 de maio

O día 26 de maio os alumnos de 6º fomos a Ourense na Excursión de fin de Primaria.

Saímos ás 8 da mañá. Fomos en microbús. Xa quixemos ir escoitando a música. Tardamos sobre 2 horas e media.

Chegamos a Vilanova dos Infantes e fomos polo pobo ata a torre onde nos esperaba a guía. Subimos á torre e explicounos cousas sobre o pobo. Baixamos e fomos dar unha volta.

Fomos a unha cova da que hai varias teorías de como se fixo. Logo fomos a ver a Virxe do Cristal. Levaba o cura no bolsillo, era pequena. Non se sabe como se puido meter no cristal. Facía moita calor.

Logo fomos a Celanova. Demos unha volta pola feira e logo visitamos o mosteiro. Sacamos moitas fotos del. Entramos na igrexa e era preciosa, era toda de cor ouro e con moitos detalles. Demos unha volta polo mosteiro. Vimos a sillería que os monxes tiñan para sentarse e para estar de pe. As sillas tiñan un debuxo. Tamén había un órgano que estaba tapado. Unha porta estaba en reformas, estaban pintando.

Saímos ó xardín e había unha capela moi bonita. Explicáronnos porque estaba alí. Fora había unha pedra onde facían os sacrificios aos deuses.

Saímos e fomos á feira pero pararon nos postos de Cd's, logo as nenas nos dos aneis.

Volvemos ó bus e fomos á ponte romana do Freixo. Era moi alta e tiña tres arcos con saíntes triangulares para que a auga non chocase. Había xente pescando. Fomos a outra ponte desde a que se vía a romana.

O autobús saíu cara a área recreativa onde iamos comer. Era no campo ó lado do río. As mesas tiñan como un tellado de madeira. Empezamos a comer, as nenas estaban nun lado e os nenos noutro. Non tardamos moito en rematar de comer. A Isaac caeulle a Fanta e votouma por encima. Jonathan facía imitacións dos de Cruz y Raya, faino moi ben. Fomos por uns xeados. Ó pouco tempo xa se derretían.

Fomos a ver a cascada do río e era moi bonita. As nenas foron polos seus xeados e tardaron moito porque xa os comeron alí. Estivemos un rato falando e facendo imitacións de profes. Olga fixo unha imitación de Jose e Jonathan fixo unha de Olga.

Fomos ó autobús e saímos

cara a Merca, onde están os canastros. Había sobre 35, algúns eran de madeira e outros de pedra. Explicáronnos porque estaban alí todos xuntos. Máis tarde fomos ó campamento romano.

Entramos nunha especie de museo. Puxéronnos un vídeo sobre a Vía Nova, que era a ruta dos romanos. A Marilene pareceulle aburrido porque quedou durmida.

Volvemos ó autobús e collemos a merenda. Fomos ó campamento romano que se chama Aquis Querquennis. Podíanse ver os restos do campamento e sabíase cal era cada habitación. Non era como os castros que son difíciles de penetrar. Cerca había unha casa de baños termais. Estivemos moito tempo alí.

Saímos cara o noso albergue que estaba nunha montaña. Quedaba bastante lonxe. Chegamos e repartimos as habitacións. Olga díxonos que tiñamos media hora para prepararnos para cear. Algúns duchámonos. A cea era empanada e despois polo. Ó rematar puxemos o pixama e fomos todos a unha habitación e estivemos falando unha hora.

Día 27 de maio

Levantámonos ás 8 da mañá e duchámonos, vestímonos e fomos almorzar. Había magdalenas... collemos o bus e fomos a Ribadavia. Había un castelo no que vivían os condes.

Na praza estaba o axuntamento e moitos edificios tiñan escudos. Sacamos fotos, paseamos polo barrio xudeo e faláronnos da Festa da Historia. Máis tarde fomos a unha tenda de doces xudeos, probámoslos e estaban riquísimos. Demos unha volta por toda Ribadavia e volvemos á tenda e compramos colares. Logo fomos á dos doces e compramos algúns. Vimos a casa da Inquisición, onde mataban a algúns xudeos. Comemos nun asador. A comida estaba ben. O bus levounos a un encoro onde iamos facer kaiak. Ensináronnos a remar. Dixéronnos que fomos co kaiak ata un poste da luz que estaba moi lonxe. Cansámonos moito. Despois cambiamonos e fomos merendar.

Collimos o bus es as 8 e media estábamos en Sada.

Festa do Entroido

A alimentación

Abriuse a Biblioteca. Para celebralo tivemos que traer unha froita. Chegou o pai de Iria. Puxemos un gorro de cociñeiro feito de cartolina.

Logo empezou a quentar auga para o chocolate.

Ingredientes: auga e chocolate.

O proceso é: quentar a auga. Logo poñemos outra pota máis pequena dentro da auga. Nesta potaponse o chocolate ó baño maría un bo rato ata que se quente e se funda.

O chocolate estaba boísimo. Na miña clase de froitas levamos: plátanos, cacahuets, mandarinas, mazá,...

Despois da hora de lingua galega, Mª Francis deixounos comer os doces. Estaban ¡Mmmm! Boísimos.

Jessica (5° curso)

Letras galegas

Na biblioteca poderás conseguir a maleta de Xesús Lorenzo Varela e coleccionar algúns dos seus poemas

Xesús Lorenzo Varela

ASOCIACIÓN DE NAIS E PAIS AS MARIÑAS

Un ano máis pechamos o curso con todos vos esperando que todo o traballado por esta Directiva respondera ás vosas expectativas.

Foron uns meses intensos onde quizá abandonamos algúns temas en beneficio de outros que consideramos prioritarios.

A loita co Concello e outras institucións foi dura, pero co apoio de todos vos e a vosa directa participación, algo (so algo) se conseguiu, ademais de ratificar a nosa idea de sempre que as cousas se conseguen co traballo e apoio de todos. Non vamos a relaxarnos nin moito menos, esperamos continuar nesta liña e seguir pelexando por aquilo que consideramos xusto e que nos é vital a todos.

As actividades foron, unha vez máis, moi ben aceptadas por

todos, o que nos alegra enormemente. Comentar que tal vez os alumnos de Judo poidan continuar a súa traxectoria no instituto, algo longamente perseguido por Alejandro e que as "obras" de pintura están expostas na Casa da Cultura.

Seguiremos informando de todo o que aconteza. Hai temas pendentes e sabémolo, pero de momento ata aquí chegamos. Gracias unha vez máis a todos.

¡Feliz verán!

POR UN COLEXIO DIGNO, NON NOS RENDEMOS.

Begoña, raquel, Mónica, Belén e Chema.

C.E.I.P. Sada e contornos

Curso 2004-2005